

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročilna znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročilna se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiis se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vstava 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Sokol in Orel.

Dobil sem v roke »Slovenca« z dne 7. t. m., kjer govori imenovani list o III. zletu Orla, ki se vrši dne 11. t. m. v Kromerizu na Moravi. V tem reklamnem članku je seveda govor tudi o Sokolu, češ, da je zatajil svojo minulost in da je Orel moral biti ustanovljen, zakaj ljudstvo je spoznalo kvarnost svobodomiselnosti in se zbiralo pod krščanskim praporom!

Star Sokol sem; poznam njega početke in razvoj, poznam jedro sokolske ideje, zato trdim apodiktčno, da Sokol ni zatajil svoje preteklosti, temveč da se je začel šele prav zavedati svoje naloge, da stopa čim odločneje svojo zmagoslavno pot, ki ga dovede do zmage tedaj, ko opadejo od našega ljudstva spona vsakere odvisnosti. Prapor sokolski in prapor svobodomiselnosti, kakor si ga razlaga klerikalizem, Sokolstvu so strnje politične in kulturne, kakor jih črtajo v vrvenje našega razvoja, naše politične in kulturne zgodovine pripadniki in propagatorji tega ali onega mišljenja in nazora, popolnoma irelevantne z ozirom na dejstvo, da je bodočnost naroda zamišljena na sokolski ideji, kakor je bila od velikih njenih voditeljev vržena v svet. Prapor sokolski je prapor svobode, bratstva in enakosti! Kdor prisega in veruje v to trojico idealov, ta ima mesto v naših vrstah! Nihče drugi ne!

Hlapci nečemo biti — zato hočemo svobode! Sužnji ne maramo biti — zato smo propovedniki bratstva! Ne priznavamo privilegijev višjih in odklanjamo vdanost nižjih — zato smo bojevniki enakosti!

Klerikalci gleda v tej naši programatični izpovedi svobodomiselnost v verskem smislu, medtem ko je pametnemu in nefanatizovanemu človeku jasno, da nima Sokolstvo z verstvom, s cerkvijo, z hierarhijo ničesar opraviti. Sokolstvo bi prav tako obstajalo, ako bi vsega tega ne bilo. Ker pa vse to je, in ker iz vsega tega izvira najhujši odpor proti Sokolstvu, je s tem podan dokaz, da je Sokolstvo danes potrebno, ker deluje v smislu in po idejah, ki so gotovim krogom neljube in ki jih hočejo ti krogi zatreti, ker so ravno sovražniki svobode, bratstva in enakosti!

Mi jim ne moremo pomagati! Čemu se toliko zaganjajo v nas, ako verujejo v svojo zmago? Oni potrebujejo paradižne stafaže, slepiti in gluhi ljudi, ki so toliko kot cerkvena bratovščina. Na moralno, telesno, domoljubno in demokratsko vzgojo ljudstva pa ne morejo imeti nobenega ugodnega vpliva, ker ravno silijo vse ljudi v svojo odvisnost ter zabranjujejo s tem svobodni razmah duševnih in telesnih sil naroda kot celoto!

Ako verujejo v besede, da niti peklenka vrata ne premagajo Kristove cerkve, čemu potem vedno govore o »veri v nevarnost«? Ali ji bodo Orlji rešniki, če ji njeni služabniki ne morejo biti? Čemu ste potem dali svoji švicarski gardi sokolski krog, namesto da bi jim skupaj obesili okrog vratu?

To se mi je zdelo potrebno povedati, da ne bi kdo mislil, češ, ne vedo, kaj bi rekli! Organizacija, kakršna je Sokolstvo, je mogočna samo na našem temelju in ob popolni neodvisnosti; organizacija, kakršna so Orlji, nima bodočnosti, ker se zruši sama ob sebi tisti čas, ko se njeni pripadniki zavedo samega sebe in tudi sami sebe začno — spoštovati! O pravi telovadbi v cerkveni bratovščini seveda ne more biti govora. Vse to velja tako za slovenske dežele kakor za Moravo in za ves svet.

Nam bodi vseeno, kaj počenja Orel, Sokoli vemo, kaj hočemo. Zato delamo nevdružno, brez ozira na psovke in natolcevanje, vsi do zadnjega prepričani, da prhutanje črnih ptic ne ugasi solnce svobode!

R. G. L.

S potovanja.

Tujina — domovina.

V dneh čudnega veleizdajniškega procesa »Nr. 2.« sem šetal po beneških campio in spoznal na lidskem kopališču živo, razposajeno nprav neresnih Benečanov. Divil sem se čarobni razsvetljavi, ki sem v nji našel eno, kar so mi v otroških letih utisnile v spomin pravljice iz 1000 in 1 noč.

A nehoti mi je silila v ospredje naša politija, orožniki, državni pravdniki. Zakaj?

V Markovi cerkvi sem imel namreč čast, da je posestil nek domačin ročno torbico, ki jo je moja žena držala brezskrbno pred seboj v roki. Tuji prsti so ravno dosegli denarnico, ko je žena občutila miglanje in se v pravem času preprečila izvršitev lahkega načina preživljenja internacionalnih umetnikov.

Radi škandala, ki se ga je bala moja žena, nisem poklical redarja, pač pa sem stopil na stran in opazoval svetovnoznano poslovanje. V par trenutkih sem izmed radovednih gledalcev, ki silijo med mašo k velikemu oltarju izločil domačine, tujce, okoličane in celo vrsto organiziranih tatov. Naš obiskovalec je nekaj časa še pregledoval teren okoli sebe, misleč, da se mu je naskok ponesrečil le slučajno. A zmotil se je kmalu ga je nek eleganten gospod opozoril, da ga jaz opazujem. Ker so s tem tudi mene prekinili, sem se odmaknil v drug konec cerkve: A glej jih vragov! Dobili smo spremstvo: Eden izmed patentirane družbe je dobil nalog, naj nas opazuje, če jih izdam. Sprevidel sem da ne bom imel miru, če zadostim svojemu opravičenemu ogorčenju in sem se, hočeš nočeš moras — udal prošnjam svojih sopotnikov.

Kako mala bi bila vendar detektivska umetnost, če bi jo hotela gojiti beneška policija. Pa kaj. Benečani menda živijo le od tujcev.

In pri nas? Berači, pijanci, otroci!

V hotelu so nas počastili s tripolitansko koračnico. To mi je dalo premišljevat. Življenje pred 1866, ono samo, glasovanje. Zagreb, veleizdajniški proces št. 1. 2. — Benečija, Srbija.

Domovina te povsod le spremlja in nehoti silijo, da jo primerjaš s tujino, če tudi čarobno.

O polnoči odhaja parnik v Trst. Prekrasna razsvetljava Markovega trga, nam še vedno temni pogled, po kanalih se čuje razposajeno, nelepo popevanje. Mi sedimo tiho v naši gonjeni, utopljeni v utise in premišljajoč našo gorensko resnost. Mimo pridreči gondola popeva-jočih deklet in mladeničev. Tihota na naši gon- doli jih premoči, in hajdi za nami! Avstriji so!

In začeli so razgrajati z tripolitansko koračnico. »O Tripoli, o Tripoli, o Tripoli!« Prav res je »Oj«, sem si mislil in vstopil na parnik. Pevajoča družba je ostala pri tržaškem Lloydovem parniku in demonstrativno razgrajala s svojim »Tripoli«.

Tržaške Lale je ta koračnica močno navdušila. Pričeli so bravovati in v trenutku je bil zbran poln klobuk denarja, ki so ga darovali pevcem. In gonilo se je »Tripoli«. »S. Lucia« in zopet in zopet samo Tripoli. Zaničevalno pa so se moji sopotniki (I. in II. razreda) ozirali po meni, ker sem nabiralca osorno zavrnil, češ,

sluteče dekle v izdajstvo domovine!

Tolažil sem ubogo Zofijo, kar se je dalo, in ji zatrdil, da ji ne more nihče očitati, če jo je ukanil tako star bojevniki in zvitež, kakor sem jaz. Ali za razgovore zdaj ni bilo časa. Iz poročila se je razvidelo jasno, da leži res žito v Minsku in da ni tam nikakih obrambnih čet. Nemudoma sem vele trobiti k zbiranju; v desetih minutah smo imeli vas za hrbtno in drevili proti mestu, ki se je dvigalo na obzorju iz snega s svojimi zlatimi cerkvenimi kupolami in stolpci. Postajali so čimdalje višji in višji, in ko se je solnce nagibalo k zatonu, smo bili v široki glavni ulici in galopirali med prekletnjavami muzikov in kričanjem prestrašenih babnic naravnost naprej, dokler nismo dospeli do velike mestne zbornice. Vele sem svojim ljudem, naj počakajo zunaj, in se napotil z obema stražmojstrima v hišo.

O Bog! Tistega pogleda ne pozabim, de- kler sem živ! Tik pred nami so stale tri vrste ruskih grenadirjev. Pomerili so in izpalili na nas salvo. Oudin in Papillette sta se zgrudila na tla. Meni je odletel čako z glave, v dolmanu pa sem imel dve luknji. Grenadirji so udarili name z bajonet. »Izdajstvo!« zakričim. »Izdani smo! Na konje!« S temi besedami planem ven, toda po vsem trgu je mrgolelo vojakov. Iz vseh stranskih ulic so jahali nad nas dragonci in ka- zaki, in strelji so pokali iz sosednjih hiš. Polo- vica mojih ljudi in konj je ležala na tleh. »Za mano!« kriknem in se zavijam na Violetto; ali orjaški ruski dragonski častnik me potegne z nje, tako da se zavaliva obadva po tleh. On seže po sablji, da me ubije, takoj nato pa si pre- misli, prime me za tilnik in me buta toliko časa z glavo ob tla, da izgubim zavest. Tako se je zgodilo, da so me ujeli.

Ko se mi je vrnila zavest, mi je bilo le žal,

da sem Slovenec, in se ne morem navduševati za »Tripoli«.

In zopet mi je nelote domovina rinila pri- micro. Ubogi zagrebški idealisti, tu zrel pan- italijanisti — ondi germanisti —?? —

Izletnike v Belgrad spremljajo cee garde detektivov, tu se Lahoni slobodno navdušujejo tam ni resnosti, tu zgledi ala 1866. — 1848. — 1908.

DOPISI.

Iz Celja. Za tretje porotno zasedanje, ki se prične dne 2. septembra, so izžrebani kot glavni porotniki gg.: Fr. Suler, gostilničar v Slov. Gradcu; dr. Rud. Sadnik, zobozdravnik v Celju; Jožef Vrečer, gostilničar v Vojniku; Mart. Koštomaj, posestnik v Bukovem žlaku; Mart. Jug, trgovec v St. Petru pod Sv. Gor.; Jožef Srimz, trgovec v Celju; Fr. Lešer, po- sestnik v Rušah; dr. Josip Georg, odvetnik v Šmarju; Hrizant Pirker, oskrbnik v Kostri- vici; dr. J. Janež, odvetnik v Brežicah; Janez Tratnik, mesar v Trbovljah; Peter Majdič, pa- romlinar v Spodnji Hudinji; Til. Krasnik, inž. v Loki; Janez Hudina, župan v St. Petru pod Sv. Gor.; Karl Cimperšek, trgovec v Sevnici; Anton Kos, trgovec v Podsredi; Fr. Wester- mayer, kovač v Celju; Jožef Kos, gostilničar v Oplotnici; Ign. Samec, posestnik v Arclinu; Jožef Hofbauer, gostilničar v St. Jurju ob juž. žel.; Fr. Kraner, gostilničar v St. Petru pod Sv. Gor.; Mart. Urško, mizar v Celju; Anton Umek, trgovec v Brežicah; Rajm. Bratanič, trgovec v Lučah; Mih. Cerovšek, gostilničar v Šoštanju; Peter Ručigaj, trgovec v Bočnu; Jos. Verdnik, lesotrzec v Meji; Avg. Stojšek, hišni posestnik v Slatini; Ant. Jančič, mesar v Teharjih; Andr. Trece, trgovec na Bizelj- skem; Fr. Stiglic, gostilničar v Rečici; Fr. Gerec, trgovec v Pišecah; Val. Vasle, gostilni- čar v Mozirju; Milha Zmavc, trgovec v Raj- henburgu; Fr. Dežman, trgovec v St. Lenartu nad Laškim; Flor. Gajšek, trgovec v Loki. — Nadomestni porotniki so: Konrad Kagner, pa- sar v Celju; M. Rauch, steklar v Celju; Val. Kranjc, posestnik v Vojniku; Fric Hope, trgo- vec v Celju, Leop. Wambrechtsamer, krojač v Celju; Janez Artman, trg. v St. Jurju ob juž. žel.; Seb. Selišek, krojač v Celju.

Maribor. »Slov. Narod« št. 180 opozarja na napise na novi davkarji in glavarstvu v Mari- boru. Pri tej priliki je pozabil »Slov. Narod« povedati, da smo sami krivi, če bomo dobili samo nemške napise. Dokaz temu je samonen- ski napis na za Slovence določenem učiteljsku v Mariboru. Nemci so leta 1907, z vsemi pripo- močki delali, da ni dobil novi zavod dvojezi- nih napisov, in hoteli so samo nemške. Proti tej nakani je dosegla slovenska delegacija, da se je opustil vsak napis. Dokazi na razpolago. — In kdo je tedaj na svojo odgovornost dal napra- viti samo nemški napis? — Tisti mož bo letos slovenskemu učitelstvu v počitniškem tečaju govoril »o značaju in značajnosti«. Mož je sko- ro gotovo upal, da dobi za to svoje slovenski živelj ponižujoče dejanje za svoje široke prsi kako odklovanje — katerega pa ni bilo. Za- lostna nam majka.

Iz Pohorja. Poroča se nam: V občini Zreče je nedavno temu se utrgal oblak, kakor tega najstarejši ljudje ne pomnijo. Osebito je strašno poškodovana kat. občina Resnik, kjer je pred 15 leti zgrajena nova cesta skoro čisto raz- drta. Vse zajeze in cele žage je voda odnesla ali podsula čez in čez s peskom in kamnjenjem,

da nisem poginil. Na velikem trgu pred mestno hišo v Minsku je ležala polovica mojih jezde- decev ranjenih ali mrtvih, okrog njih pa se je bila zbrala vriskajoča ljudska množica. Ostale so nagnali v vežo, kjer jih je stražil oddelek kazakov. Ah, kaj sem mogel reči, kaj storiti! Bilo je jasno, da sem vodil svoje moštvo v skrbno nastavljen past. Izvedeli so bili o na- šem pohodu ter se pripravili na naš sprejem. In vendar je bilo tukaj sporočilo, ki me je napo- tilo, da sem opustil sleherni previdnost in jez- di naravnost v mesto. Kako naj si razlagam to uganko? Solze so mi drle po licih, ko sem gledal uničeni škadron in mislil na položaj svojih tovarišev v Veliki Armadi, čakajočih živeža, ki sem jim ga imel pripeljati. Ney me je bil od- likoval s svojim zaupanjem, jaz pa ga nisem opravičil. Kolikokrat se bo pač oziral po snežni planjavi, kdaj pride transport z žitom — ta naš transport, ki ne bo nikoli razjasnil njegovega obličja! Pa tudi moja lastna usoda je bila de- volj okrutna. Prognanstvo v Sibirijo je bilo še najmanjše, kar me je čakalo. Toda verjemite mi, mes amis, ne zaradi tega, nego zaradi stra- dajočih tovarišev so tekli Etienneu Gérardu solze po licih in zmrazovale med potjo.

Kaj pa to? izpregovori zdejci trd glas poleg mene, in ko se ozrem, zagledam orja- škega, črnobradega dragonca, ki me je bi- zvekel s sedla. »Glejte no, kako tuli Francoz!« Mislim, da ima Korz pogumne moze, ne pa otrok.

Če bi stala midva sama mož proti možu, bi vam že pokazal, kdo ima več poguma,« ga zavrnem. V odgovor me udari s pestjo po obrazu. Skočim mu na grlo, toda tucat vojakov me odtrga od njega, on pa me začne zopet biti, dočim so me držali drugi za roke.

RAZVELJAVljena KONFISKACIJA.

Višje deželno sodišče v Gradcu je z dnem 3. julija 1912, št. 190/12/1, razveljavilo konfi- skacijo naše slike.

To sliko je »Dan« prinesel dne 16. maja t. l. ne da bi bil zaplenjen.

Dne 7. julija smo prinesli sliko zopet, a na naše največje začudenje, je državni pravdnik šel z rdečim svinčnikom preko slike in ener- gično pritisnil pečat čez sliko.

Zoper konfiskacijo smo se mi pritožili in že ljubljansko sodišče je konfiskacijo razve- ljavilo.

A državni pravdnik je videl v sliki še vedno hujskanje in se je zoper razveljavljenje konfiskacije pritožil na višje deželno sodišče v Gradcu.

Državni pravdnik je sliko tolmačil tako-le: »Dan« je hotel s sliko pridobiti dva človeka, ki bi dr. Lampeta napadla in ubila. Na sliki, da se že vidi, kako dr. Lampe pada v grob. Okost- njak da torej pomenja dr. Lampetovo smrt.

Vsak otrok se bi danes na ulici tem nazo- rom državnega pravdnika smejal.

Zakaj ostajata ravno pred dr. Lampetom dva okostnjaka z lovorovo vejjo v roki iz gro- bov, ne bomo govorili. Znamo pa je, da je dr. Lampe na ostuden način obnovil zopet sep- temberske dogodke z ovadbo zoper Ribnikarja.

Višje deželno sodišče v Gradcu je pa za- vrnilo pritožbo državnega pravdnika in za- vrača v razsodbi tudi utemeljevanje držav- nega pravdnika s tem, da slika predstavlja le očitke ovadništva dr. Lampeta proti Adolfu Ribnikarju in vsled tega nima nikakega znaka hujskanja.

»Dan« je zmagal!

Najhujše so poškodovani posestniki Hazenpohl, Segala, Bitrofi in še drugi. Ker v Pohorju itak primanjkuje delavskih moči, ni misliti, da bi se v preteklu dveh let ta cesta zopet zgradila, ako ne pride državna pomoč. Dokler pa cesta ni zopet zgrajena, morajo počivati ob tej progi vse žage, ki jih je cela vrsta. Ob priliki enake nesreče pred leti pri Vitanju se je cesarski na- mestnik jako potrudil in celo vojaštvo se je po- rabilo za popravno cest. Občina Zreče se je obrnila na okrajni zastop

»Ti podli pest!« zakričim nad njim, »ali se tako ravna s oficirji in kavaleriji?«

»Saj vas nismo klicali, da pridite na Ru- sko.« pravi on. »Ker ste prišli kljub temu, se morate pač zadovoljiti s tem, da vas gostimo, kakor se nam ljubi. Če bi megl storiti po svoji volji, bi vas najrajši ustrelil na mestu.«

»Pride dan, ko se boste zagovarjali radi tega,« kriknem srdito, brisoč okrvavljene brke. »Če je hetman Platov mojih misli, vas jutri ob tem času ne bo več med živimi.« od- goveril on s peklenskim pogledom. Dodal je vojakom še nekaj po ruski, nakar so vsi zaja- hali konje. Privedli so ubogo Violetto, ki je zrla ravno tako klaverno kakor njen gospodar, in me pozvali, da naj jo zajašem. Levo roko so mi privezali z jermenom na stremen nekega dragonskega stražmojstra. V tem prebednem stanju sem jahal iz Minska z ostankom svojih ljudi.

Vse svoje življenje še nisem naletel na tako surovega dedca, kakor je bil ta Seržin, ki je vodil eskorto. Rusi imajo v svoji armadi najboljše in najslabše elemente, a slabšega od majorja Seržina pri kijejskih dragoncih nisem spoznal pri nobeni četi razen kvečjemu pri gu- erillah na Pirenejskem polnostoku. Bil je velike postave in divnega, rdečega obraza; dolga, raz- mrsena brada se mu je usipala na oklep. Izve- del sem pozneje, da je slovel zaradi svoje moči in hrabrosti, in priznati moram, šape je imel medvedje; to sem opazil, ko me je potegnil s konja. Bil je po svoje tudi dovtipen in je delal po ruski neprestano opazke o nas, ki so se jim grohotali vsi njegovi kazaki in dragonci. Dva- krat je oplazil moje tovariše z jahalnim bičem, in enkrat se je zapodil z njim tudi proti meni; toda pogledal sem ga tako, da se vendar ni upal udariti.

LISTEK.
Zgodbe napoleonskega huzarja

Nje nežna dlan je počivala na moji roki, in temne oči so ji zrlle prosoče v moj obraz.

Zdajci pa se mi zasveti pametna misel. Hotel sem ji izpolniti prošnjo in jo prositi, da stori obenem ona meni uslugo. Velel sem pri- vesti jetnika v sobo.

»Ritmoister Barakov«, ga nagovorim, »ta gospodična me prosi, da naj vas izpustim, in jaz ne pravim, da ne. Prosim vas za vašo be- sedo, da ostanete štiriindvajset ur pod to streho in da ne obvestite žive duše o našem gibanju.«

»Velja,« pravi on.

»Zaupam vaši časti. En mož več ali manj je v borbi tako velikih armad brez pomena; in če vas vzamem s sabo kot jetnika, je toliko, kakor da bi vas obsodil na smrt. Idite in ne izkazuje svoje hvalečnosti meni, nego prvemu francoskemu oficirju, ki vam pade v roke.«

Ko je odšel, potegnem iz žepa svoj papir. »No, Zofija,« pravim, »izpolnil sem vam željo in vas prošim v zameno samo za malo pouka v ruskem jeziku.«

»Od srca rada,« mi odgovori.

»Začniva s temle,« nadaljujem in razgr- nem pred njo papir. »Prevajajva besedo za be- sedo, da vidiva, kaj pomeni.«

Začudena je pogledala pisanje. »To po- meniti,« je dejala, »Ako pridejo Francozi v Minsk, je vse izgubljeno.« Zdajci pa ji pokrije obraz globoka potrtost. »Moj Bog,« vzkligne, kaj sem storila! Izdala sem domovino! Oh, Eti- enne, vaše oči so najzadnje, ki jim more biti namenjen ta list. Kako ste mogli biti tako zvi- lačni, da ste zavedli ubogo, preprosto, nič zlega

Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče
itd.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp., Ljubljana

Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti. — Telefon šte. 296.

Stopnice, bal-
koni, spome-
niki, stavbni
okraski itd.

vori: »Sveti oče, to je zato, ker Madona neče biti zaprti in njen nos ne more prenašati čebule«. Papež se je temu sladko nasmejal in je izpustil zaprtega slikarja.

Vsled ljubosumnosti. Visoko na strehi šestnadstropne hiše v Genovi sta se sprla dva delavca. Oba sta bila krovec po poklicu. Delavec I. E. je bil ljubosumen na svojega tovariša, ker je bila njegova nevesta proti njemu preveč prijazna. Na strehi ga je poklical vsled tega na odgovor. Spor med obema je narasel. E. se je razburil in je pričel dejansko napadati svojega tovariša. Ker se pa ta ni udal in ni hotel priznati domnevanjem, ga E. pograbi in sune s strehe na tla, da je bil ta takoj mrtev. Morilca so aretirali.

Fr. Loborec je otvoril na Rimski cesti št. 19 svojo brivnico. Več v oglašju.

Drenikov vrh. Cenji občinstvu javljamo, da je prevzel restavracijo »Drenikov vrh« g. V. Izlaker bivši kavarnar »Merkurja«. Upamo, da bode sedaj ta restavracija ljubljancem ravnotako priljubljena, kakor je bila nekdanj. Več v oglašju.

DRUŠTVA.

»Sokol I.« naznanja svojim članom, da se udeleži korporativno IV. javne telovadbe bratskega društva »Sokol II.«, ki se vrši v nedeljo, 11. t. m., in vabi na obilno udeležbo. Zbirališče ob pol 3. uri popoldne v Ilirski ulici pred društveno sobo, odkoder odkorakamo točno ob 3. uri. Nazdar!

Iz Most. Kakor je znano je priredil Sokol Moste 4. avgusta javno telovadbo spojeno z vrtno veselico, katera je krasno uspela. Za uspeh pa se ima Sokol Moste pred vsem zahvaliti bratskim društvom Sokol I. in Stepanja vas za obilo sodelovanje pri telovadbi. Nadalje izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo vsem cenjenim gospicam za marljivo sodelovanje na veselici. Slov. občinstvu pa, ki je pokazalo ljubezen do našega mladega Sokola s tem, da se je udeležilo v tako obilnem številu pa ključemo iskren Nazdar! — Za Sokola v Mostah so nabrale gospice Slapničarjeve 30 K, 20 vin, gospa Terezija Trškan darovala 5 K, br. E. in J. Predovič 5 K, Josip Turk daroval 10 K. Neimenovan 1 K, Terezija Keber 1 K. Vsem darovalcem najiskrenejša hvala. Odbor.

Društvo slovenskih učiteljev je zaključilo v četrtek 8. avgusta šivalni tečaj, ki ga je priredilo v mest. dekl. liceju za svoje članice. Tečaja se je udeležilo 16 učiteljic, in sicer 14 s Kranjskega, 2 s Primorskega. Tečaj je vodila z veliko spretnostjo in z vso ljubeznivostjo gđc. Terezija Hubmayerjeva, strokovna učiteljica v Ljubljani, za kar ji izreka društveni odbor najtoplejšo zahvalo. Pouk je trajal od 15. julija do 8. avgusta t. l. po 3 ure na dan. V tem kratkem času so si udeleženke pod odličnim vodstvom gđc. Hubmayerjeve narisale, prikrojile in sešile živote, krilo, život in bluzo; nekatere so si poteg tega napravile po svoji životni meri punčko iz lepenke za pomerjanje oblek. Praktična navodila gđc. Hubmayerjeve so udeleženkam utrdile in povečale zanimanje za šivanje ter jim bodo brez dvoma tudi v gmočno korist. — Tečaj se je zaključil s skupno večerjo, ki so jo priredile v internatu »Mladika« učiteljice, udeleženke gospodinj-skega tečaja, svojim kolegijam iz šivalnega tečaja.

Izlet v Šmartno pri Ljubljani priredi društvo slov. trgovskih sodrtnikov v nedeljo dne 11. t. m. Zbirališče ob pol 3. uri popoldne v parku pred št. Petersko cerkvijo. Veselilni odsek vabi vse gg. kolege in prijateljske družbe, da se snidemo v velikem številu za lepo zabavo.

Trst.

—Mater božjo sedem žalosti so okradli. V vsaki cerkvi se nahaja precej dragocenosti: Zlata in srebra je v izobilju. In tako se je zgodilo, da so neznani tatovi opazili, da se nahaja v župni cerkvi pri Sv. Jakobu v Trstu Mati božja, ki je zelo okinčana. Lesk na njej ni brez vrednosti, so si mislili in so se zato podali v sredo 7. t. m. v času od 12. do 1. ure popoldne v cerkev ter oropali mater božjo. Cerkovnik Boštjančič je šel ob pol 1. uri v cerkev. Pred seboj zagleda par zlatih verižic. Ko pa se je ozrl proti oltarju vidi, da je mati božja popolnoma naga, da na njej ni več ne zlata in ne srebra. Podal se je takoj k župniku dr. Vatovcu, kateri je poklical policijo. (Omeniti moramo, da je cerkovnik vrata zaprl, misleč, da so tatovi kje v cerkvi poskriti.) Policija je vse pregledala, celo v zvonik, a tatov se ni našlo nikjer. Domneva se, da so tatovi bili zjutraj pri maši, se ustavili v cerkvi ter nato izvršili rop. Tatove se do sedaj še ni našlo. Bržkone so bili lačni in so si mislili, čemu to bogastvo v cerkvi, saj je bil Kristus proti takim ceremonijam; bolj koristno je, če se razdeli bogastvo v cerkvah med stradaljoče. Vse to je lahko mogoče. — Ukradene vrednosti znašajo, kakor se trdi, okoli 30.000 kron.

— O shodu Nar. soc. zveze v Ljubljani piše celo tukajšnji »Triester Tagblatt«. Pravi, da se je Chocu ponesrečilo ustanoviti Narodno-socialno stranko na Slovenskem. So pač slabo informirani nemški listi. Znatni bi morali, da ni šlo za ustanovitev stranke, temveč nepolitične, strogo strokovne zveze. Pa saj se temu ni čuditi, da pišejo nemški listi o ustanovitvi stranke, saj niti slovenski niso vedeli, da N. S. Z. ne bo nobena politična stranka. Čudimo se temu, da »Slov. Narod«, »Slovenec« in »Zarja« tako neumno kvasajo, je vendar »Dan« že parkrat pisal, prinesel celo izveščila iz pravih, da je N. S. Z. vsedruženje vseh obstoječih strokovnih organizacij na slovenskem jugu.

— Narodna delavska organizacija sklicuje za soboto, 10. avgusta javen shod v »Gosp. društvu« v Škedenju. Dnevni red: 1. Razmere delavstva v plavžih. 2. Narodna delavska organizacija. Delavci, agitirajte za obilno udeležbo!

— Antimilitaristični proces? Nar. soc. mladina v Trstu se je začelo v zadnjem času zelo zasledovati. To je zasluga denuncijanta »Slovenca«, kateri edini je zanesel antimilitarizem med nas Slovence. »Slovenec« jezi, ker narodni socializem napreduje in koplje krščanskemu socializmu — grob. Zato pa je treba to nar. soc. gibanje preprečiti. Šla je ta pahesnela, brez čuta v sebi, z izdajalsko prirojenimi mislimi prepletena šleva, vladni rep, izdajati slovensko mladino. Kakor doznamo, hoče »Slovenec« po vsej sili, da pride do antimilitarističnega procesa. Pri tem se ta list poslužuje grde laži, kakor da ne bi znal, da je Kristus obsojal vsako laž, da je ljubil le resnico. Na predzadnjem sestanku se militarizem ni niti omenjalo, v »Slovencu« pa smo čitali: »...je pozivljaj na boj proti militarizmu...« Državno pravdnistvo je to notico pograbilo — z velikim veseljem seveda — in »Slovenec« je dobil za svoje izdajalsko delo — nagrado. »Slovenec« izdaja Slovenca. Kaj ni to največja lumparija? Tak izdajalec zasluži, da se ga prav pošteno razkrinka, da se ga pokaže narodu kot rakrno slovenskega naroda. Nič ti ne bo pomagalo. »Slovenec«, pot, na kateri se nahaja slovenska mladina je — jasna. Proti militarizmu ne hujšamo, pač pa mladino izobrazimo. In tega se »Slovenec« boji najbolj. Zato bi rad, da bi se nar. soc. mladinska organizacija razpustila. Z lažmi pa se ne bo doseglo prav nič. Mi, slovenska mladina, gremo po tej poti odločno naprej, ker želimo — svobode. Za svobodo pa radi — umiramo.

II. šentjakobski semenj, ki se je vršil v nedeljo pri sv. Jakobu v Trstu, je bil precej dobro obiskan. Prireditve pa ni dosegla iste višine kakor lansko leto. Vendar pa znaša inkaso približno 1600 K, od katerih bo znašal čisti dobiček okrog 1000 K. Tudi nekaj. Dobiček je namenjen otroškemu vrtcu, ki se odpravi s pričetkom šol. leta pri sv. Jakobu v Trstu.

Zgradba nove cirimetodove šole pri sv. Jakobu v Trstu je že dozidana. Manjka še notranja oprema. Lice nove zgradbe je enostavno, vendar prijazno. Posebno ugajajo originalni ornamenti pod okni in balkoni. Ornamenti sestoje iz lipovih vejic in so zelo plastični.

— Politično društvo »Edinost« v Trstu sklicuje za nedeljo, 11. avgusta 1912 ob 10 popoldne v dvoran »Narodnega doma« javen shod z dnevnim redom: Naše šolske zahteve. Dvojna mera avstrijske vlade.

— Združene skupine »Narodne delavske organizacije« v Škedenju prirede v nedeljo, 11. avgusta 1912 ob 4. popoldne veliko ljudsko veselico z godbo, petjem, plesom, šaljivo pošto in srečolovom. Na sporedu so tudi govori. Nar. del. org. v Trstu priredi ta dan (11. avg.) izlet v Škedenj. Zbirališče ob 3. pop. pred konz. društvom »Jadrana«, od tam z godbo in zastavo proti Škedenju.

— Poslovilni večer. Pretekli četrtek zvečer se je zbrala tržaška nar. soc. mladina na vrtu konz. društva »Jadrana«, da se poslovijo od svojega predsednika brata Požarja, ki je bil poklican na orožne vaje. Poslavljali smo se zunaj na vrtu pod jasnimi, zvezdnatim nebom. Hudo nam je bilo pri srcu, kajti bridko je pač se posloviti od svojega predsednika, in četudi samo za kratek čas. Prvi je govoril podpredsednik nar. soc. mladinske organizacije ter se v ganljivih besedah v imenu vseh poslovil od drugega brata predsednika. Predsednik brat Požar se je zahvalil in obenem obljubil, da ne preneha s svojim delovanjem za narodno socialno stvar, kajti pot, na kateri se nahajamo, je jasna. Podali smo si na to roke, obljubili eden drugemu, da hočemo izpolnjevati svoje dolžnosti vestno, razširjati ideje narodnega socializma med slovensko mladino, dokler ne zmaga narodni socializem. Bilo je čez polnoč, ko smo se razšli z upom v srcu, da se brat predsednik kmalu povrne. Kovali pa smo tudi domov grede načrte, kako narod prepričati, da so naše ideje prave, kako trpeči narod poučiti, da nas bo umel. Mislili smo si, bo že prišel čas, saj delujemo vztrajno na izobraževalnem polju.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

VELIKO ZBOROVANJE NAPREDNEGA UČITELJSTVA.

Celje, 10. avgusta. Danes popoldne se je pričelo v »Narodnem domu« veliko zborovanje slovenskega naprednega učiteljstva. Popoldne je imel sejo upravni svet »Zaveze« avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev. Upravni svet je polnoštevilno zastopan. Posvetovanje, ki so se ga udeležili zastopniki iz Goriške, Istre, Kranjske, Štajerske in Trsta, je trajalo skoro ves popoldne.

Celje, 10. avgusta. Popoldne je zborovala delegacija naprednega slovenskega učiteljstva, zastopana iz vseh kronovin. Udeležba je veličanska. Delegacija obravnava točke dnevnega reda z velikim zanimanjem. Splošno vlada navdušenje in agilnost pri delu. Podrobno poročilo jutri.

Celje, 10. avgusta. Zvečer se vrši v »Narodnem domu« slavnostni zborovanje društva »Jubilejska samomočje«. Ob 9. uri se vrši

glavno zborovanje »Zaveze«. Ker se je na večer javilo še mnogo učiteljev in učiteljic iz Štajerske, ki so vsled pouka bili zadržani, za nedeljo pa mnogo gostov tudi od druge, je pričakovati jutri pri glavnem zborovanju ogromne udeležbe.

Celje, 10. avgusta. Delegacija »Zaveze« avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev je sklenila, da se obhaja drugo leto slavnostno 25letnico »Zaveze« in sicer v Ljubljani.

VELIKI POŽAR V TRSTU. — TOVARNA LINOLEUM V OGNJU.

Trst, 10. avgusta. Tovarna »Linoleum« gori. Danes popoldne je naenkrat začelo goriti in se je ogenj z velikansko hitrostjo razširil. Delavstvo je bilo proti požaru brez sil. Prihiti so gasilci, ki so se morali omejiti le na to, da rešijo okolico. Eno poslopje je v nekaj urah popolnoma do tal pogorelo — druga poslopja so zavarovali. Kolikor je dosedaj znano, se ni pripetila nobena večja nesreča. Škoda je velika.

PREČINSKE SLEPARIJE PRED SODIŠČEM.

Novomesto, 10. avgusta. Danes se je vršila tu proti prečinskemu županu Vintarju in soobtožencema Dreniku in Zdravju obravnava radi znanih škandalov za časa občinskih volitev v Prečini. Na velikansko začudenje vseh poslušalcev so bili obtoženci Vintar, Drenik in Zdravje oproščeni vsake krivde. Rzsodba je vzbudila tu splošno senzacijo.

POINCARÉ V PETROGRADU.

Petrograd, 10. avgusta. Danes dopoldne se je na križarki »Concle« pripeljal francoski ministrski predsednik Poincaré iz Kronstadta v Petrograd. Pričakovala ga je veličanska množica ljudstva, ki ga je navdušeno pozdravila. Na kolodvoru so bili navzoči tudi ruski ministrski predsednik Kokovcev, zunanji minister Sasonov in francoski poslanik v Petrogradu Louis.

BOLGARSKI KRALJ FERDINAND.

Dunaj, 10. avgusta. Bolgarski kralj Ferdinand, ki se sedaj nahaja na Ovrskem, je nenadoma odpotoval v Sofijo. Splošno se domneva, da se je vrnil v domovino vsled napetosti, ki so nastale med Bolgarsko in Turčijo.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Risarski pomočnik, ki zna nekoliko nemško in dobro risati se sprejme za potovanje in za pisarno. Ponudbe na »Hotel Lloyd.« 540

Karla Stres naznanja v svojem, svoje hčerke Vere in v imenu vseh sorodnikov prelužno vest, da je njen dobri soprog, oziroma oče, sin in brat, gospod

Anton Stres

nadučitelj v Cerknem na Goriškem

po dolgi, mukepolni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče v 41. letu danes dne 10. avgusta t. l. ob 1/23. popoldne na Viču pri Ljubljani mirno preminul.

Pogreb predragega bo v ponedeljek, dne 12. avgusta t. l. ob 6. uri popoldne na Viču pri Ljubljani.

Maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi na Viču in v Cerknem na Goriškem.

Blagega pokojnika priporočamo v prijazen spomin in v molitev.

Vič pri Ljubljani, dne 10. avgusta 1912.

Zalujoč rodilni Stres-Lunder.

Mesto posebnega naznanila.

Tužnim srcem javljamo vsem znancem in prijateljem, da je naša ljubljena soproga, mati, stara mati, sestra i. t. d. gospa

Kristina Petrič roj. Grundner

dne 10. avgusta po dolgi mučni bolezni v Pulju preminula.

Zemeljski ostanki drage pokojne se prepeljejo 12. t. m. v Ljubljano ter se vrši pogreb v ponedeljek 12. t. m. ob 8. uri popoldne iz mrtvašnice sv. Krištofa na pokopališče k Sv. Križu. Priporočila se v blag spomin.

Zalujoč ostali.

I. slov. pogrebni zavod Jos. Turk.

Blejski zlet

15. avgusta.

Vsem bratom Sokolom in sestram Sokolicam naznanjamo, da bode vozil dne 15. t. m. iz Ljubljane do Lesce posebni vlak po sledečem voznom redu:

odhod iz Ljubljane j. k. ob 6¹⁸ zjutraj

	d. k.	6 ²²
Vižmarje	6 ³⁰	
Medvođe	6 ³⁹	
Škofja Loka	6 ⁵⁷	
Kranj	7 ⁰⁶	
Podnart	7 ²³	
Radovljica	7 ³⁹	

Prihod v Lesce ob 7⁴⁵; odhod z iste postaje ob 10¹⁶ zvečer — prihod v Ljubljano ob 11⁴¹ zvečer.

Vozne cene za tja in nazaj so sledeče:

Ljubljana j. k. II razred K 3-30 III razred K 2-10

	d. k.	3-30	2-10
Vižmarje	3-30	2-10	
Medvođe	3-30	2-10	
Škofja Loka	3-30	2-10	
Kranj	2-60	1-60	
Podnart-Kropa	1-40	1-—	
Radovljica	—60	—40	

Vozni listki za posebni vlak prodajali se bodo že dan pred izletom, to je 14. t. m. pri postajnih blaginjah, na kar opozarjamo osobito ljubljanske udeležence.

Apelujemo na vas bratje Sokoli in sestre Sokolice, da se tega — za tekoče leto zaključnega zleta v čim največjem številu udeležite. Na zdar!

Predsedstvo »Slovenske sokolske Zveze«

dr. Ivan Oražen Bogomil Kajzelj
starosta. tajnik.

Slovanski brivski salon.

Slovencem in Slovonom v Trstu posebno in v Rojani, Greti in okolici se priporoča

brivski salon

v Trstu, via Montorrino št. 7

pri kavarni »Telefona«. Za snažno in dobro postrežbo jamči

Stefan Vukomanović, brivec.

Ženitna ponudba.

Tovarniški delavec, star 28 let, ki zasluži na teden 18 do 20 K, se želi seznaniti s pridno, pošteno šiviljo ali kuharico v starosti 20-26 let, ki bi imela nekaj premoženja. Naslov v »Prvi anonimni pisarni. 541

„V senci jezuita“

Novi roman „Dneva“!

Naš drugi roman »Hiša St. Pol« se bliža koncu. Sledi mu »V senci jezuita«, velik zgodovinski roman iz časov vlade francoskega kralja Franca I. Izmed glavnih oseb, ki v njem nastopajo, naj omenimo samo Ignacija de Loyola, ustanovitelja jezuitskega reda; naši bralci dobe s tem romanom jasno, pretresljivo sliko peklenskih spletk teh »vojščakov Kristovih«. Nastopajo pa tudi osebe, znane iz romana »Otroci papeža«: Vitez Ragastens, Beatrice, njiju sin ter zvesti Spadacappa.

Povejte vsem, ki so čitali ta roman, da se »V senci jezuita« nadaljujejo

»Otroci papeža«

Sirite, kupujte in naročajte „Dan“! Prijavljajte nove naročnike!

Najfinjši ŠPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veletrgovarja 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“

Ivan Ravnihar
urar in trgovec z zlatino in srebrnino
Ljubljana, Sv. Petra cesta 44
Za vsako pri meni kupljeno kakor tudi popravljen uro jamčim 1 leto
Lastna delavnica za popravila in vsakršna v mojo stroko spadajoča nova dela.

Štampilje
vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj kavčukovih štampilj, Ljubljana, Stari trg št. 22.
Ceniki franke.

Primarij dr. Derganc
naznaja da je začel
ordinirati 5. avgusta
v lastni hiši poleg starega stanovanja
Komenskega ulica št. 4.

Kavarna „Central“.
Danes in vsak dan
vso noč
KONCERT
nanovo došlega dunajskega damskega elitnega orkestra.
Z velespoštovanjem
Stefan Miholič,
kavarnar.

Tvrška Bilina & Kasch nasl.
M. Schubert
Ljubljana, Židovska ul. 5
Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih drugih rokavic, modno blago, parfumerijo, galanterijo, ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov, kakor tudi vse kirurške potrebščine kilne pasove, ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna in solidna. Vnanja naročila se točno izvršujejo. 134

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.
naznanja
okasijsko prodajo
poletnih oblek in slaničnikov za gospode in dečke, ter poletne damske konfekcije z globoko reduciranimi cenami.

Učenka
katera ima resno veselje do modne trgovine, se takoj sprejme. Kondicije ugodne.
Ponudbe pod „Bodoča prihodnost 1912“, pošto ležeče, Ljubljana. 536

Naznanilo in priporočilo.
Podpisani naznanjam sl. občinstvu, da sem otvoril na novo občno priljubljeno restavracijo
„Drenikov vrh“
Poskrbljeno bode vedno z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili, z raznimi vini in pivom. Za zajutrek kakor celi dan tudi s kavo, čajem, likerji itd.
Se priporoča za obilen obisk in bode postrežba vedno p. n. gostom najljubše izvršena.
Objednem naznanjam, da se nahaja kavarna **„MERKUR“** od sedaj naprej na Rimski cesti št. 5 nasproti restavracije Mraka.
Se priporoča
M. V. IZLAKAR,
kavarnar.

Naznanilo.
Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzel
brivnico
na Rimski cesti št. 9
v hiši g. Marčana.
Skrbel bodem vedno za snažnost in dobro postrežbo.
Za obilen poset se priporoča
Fran Loborec, brivec.

Simon Praprotnik
stavbeni in pohištveni mizar
V Ljubljani, Jenkova ulica št. 7.
priporoča p. n. odjemalcem (posebno že onim v južnejših krajih) svojo veliko zalogo
lomar za led
v poljubnih velikostih za pivovarne, restavracije, trgovine, delikatesne trgovine itd. 218
Cene najnižje. Postrežba točna.
Ceniki zastoj in poštnine prosto.

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah
JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIČAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUSNIK, Rimska cesta.
USENICNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.
WISLAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREG, Sv. Petra cesta.
KUSAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELŠNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
STRAVS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:										
Dunaja . . .	12 ⁵⁵	3 ¹⁶	4 ⁴⁸	5 ⁵⁵	9 ⁵⁶	12 ⁴⁷	5 ²¹	8 ⁵⁸	5 ³¹	
Trsta . . .	12 ⁰²	4 ⁰⁸	9 ⁰⁴	11 ²¹	2 ⁵¹	6 ¹⁷	9 ⁴⁷	11 ⁴⁵		
Trbiža . . .	7 ²⁸	9 ⁵¹	11 ¹⁴	4 ²⁰	7 ⁰⁰	8 ¹⁵	11 ²³			
Kamnika . . .	6 ⁴²	11 ⁰⁰	2 ⁴¹	6 ¹⁵	10 ⁵⁰					
Rudolfovega . .	8 ⁵⁹	3 ⁰⁰	9 ¹⁸							
Kočevja . . .	8 ⁵⁰	3 ⁰⁰	9 ¹⁸							
Vrhnike . . .	6 ³⁸	10 ³⁶	7 ²³							
* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih.										
Odhod vlakov iz Ljubljane proti:										
Dunaju . . .	12 ⁰⁸	12 ¹⁸	4 ³⁹	7 ³⁰	11 ²⁸	3 ¹¹	6 ²⁰	9 ⁵³	10 ⁴⁵	
Trstu . . .	1 ²⁰	3 ²²	5 ¹³	6 ⁰³	10 ⁵²	1 ⁰⁶	5 ¹¹	8 ²⁸		
Trbižu . . .	7 ⁴⁷	6 ⁵²	9 ⁰⁸	11 ³⁰	3 ³²	6 ³⁵	10 ⁰⁰			
Kamniku . . .	7 ²⁷	11 ⁵⁰	3 ¹²	7 ¹⁵	11 ⁰⁰					
Rudolfovem . .	7 ³²	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Kočevju . . .	7 ³¹	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Vrhniki . . .	7 ³⁰	1 ¹⁵	8 ¹¹							
* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih. † O č. 24. maja odhoda 1. julija.										

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —
Prešernova ulica št. 5.
največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih golsserskih gorskih čevljev.
Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Naznanilo.
Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da sem svoj lokal na Rimski cesti št. 11 opustila ter da bom imela svojo trgovino s kolesi in izposojevalnico koles od danes naprej samo na
Marije Terezije cesti št. 14 (pri „Novem svetu“).
Priporočam se slavnemu občinstvu za cenjena naročila ter beležim z odličnim spoštovanjem
Ljubljana, 23. julija 1912. **Ana Gorec**

Kmetska posojilnica ljubljanske okrožnice
registr. zadruga z neom.
obrestuje hranilne vloge po **4 1/2 0/0** zavezo v Ljubljani
brez vsakršnega odbitka.
Stanje hranilnih vlog: 20 milijonov. Popolnoma varno naložen denar. Rezervni zaklad: nad pol milijona.